

Μια φορά και έναν καιρό ο μικρός Σταγονούλης κολυπούσε ξέγνοιαστος στην ήρεμη θάλασσα και συζητούσε με τον φίλο του τον Ήλιο.

Ξαφνικά ένα γκρίζο σύννεφο έκανε την εμφάνιση του στον ουρανό. «Τι ωραία που θα ήταν να μπορώ να πετάξω και να φτάσω στο αφράτο και πουπουλένιο αυτό συννεφάκι!», σκέφτηκε ο μικρός Σταγονούλης.

Δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει τις σκέψεις του και άρχισε να νιώθει ανάλαφρος σαν πούπουλο και να σηκώνεται ψηλά στον ουρανό.

Οι ακτίνες του ήλιου τον είχαν ζεστάνει και είχε αρχίσει να εξατμίζεται.

«Ουι!!! Πετάω!!!», φώναζε ευτυχισμένος ο μικρός Σταγονούλης.

Ύστερα από λίγα λεπτά είχε φτάσει στο συννεφάκι και άρχισε να προσγειώνεται. Ξαφνικά εμφανίζεται μπροστά του ένας άγνωστος κύριος με μουστάκι, που φορούσε ναυτικό καπέλο και κάτι παρακολουθούσε με το τηλεσκόπιό του.

- Ποιος είσαι εσύ, μικρέ;
- Είμαι ο μικρός Σταγονούλης.
- Γεια σου Σταγονούλη. Καλώς ήρθες!
Εγώ είμαι ο Καπετάν-Σταγόνας, ο φύλακας
αυτού του σύννεφου. Από πού μας έρχεσαι;
- Από πολύ μακριά. Ελάτε να σας δείξω.

-Να! Από εκεί κάτω. Ξεκουραζόμουν στην μέση του ωκεανού όταν ξαφνικά αισθάνθηκα να πετάω...

Εκείνη τη στιγμή ο Καπετάν-Σταγόνας έδειξε στον μικρό Σταγονούλη τα πυκνά γκρίζα σύννεφα που είχαν μαζευτεί στον ουρανό και τον προειδοποίησε ότι θα ερχόταν καταιγίδα...

Πράγματι ύστερα από λίγα λεπτά το μικρό συννεφάκι άρχισε να τραντάζεται και ο μικρός Σταγονούλης αισθανόταν σαν να βρίσκεται πάνω σε ένα τεράστιο πουπουλένιο τραμπολίνο.

-Νομίζω πως είναι ώρα να γυρίσω πίσω στον ωκεανό...

Χαιρέτησε τον καπετάν-Σταγόνα και πήδηξε από το σύννεφο.

Δεν ήταν μόνος του. Μαζί του ήταν και άλλες πολλές σταγόνες που έγιναν δυνατή βροχή και άρχισαν να πέφτουν με μεγάλη ορμή προς τα κάτω...

Ο μικρός Σταγονούλης ήταν πολύ ενθουσιασμένος.

-Τι ωραία που είναι όλα από εδώ ψηλά. Τι ωραία που είναι η βροχούλα! Και τι όμορφα που αισθάνομαι παρέα με όλα τα αδερφάκια μου, τις άλλες μικρές σταγονούλες!

Καλύτερα όμως να προσέχει γιατί σε λίγο προσγειώνεται...

Γλιστρώντας πάνω σε ένα βραχάκι έπεσε απαλά μέσα σε ένα ρυάκι.

-Γιούπι! Τι ωραία τσουλήθρα! Πέρασα υπέροχα... Ανυπομονώ για το επόμενο ταξίδι μου... Όμως κουράστηκα λιγάκι με τόση περιπέτεια! Λέω να ρίξω έναν υπνάκο...

Ξάπλωσε στο απαλό νεράκι και άφησε το νεράκι να τον οδηγήσει στον μεγάλο ωκεανό.

-Γεια σας παιδιά!!!